

Urnegravsteder og kistegravsteder

Kirkegården er inddelt i flere områder. En del af kirkegården er særligt indrettet til urnegravsteder. Disse gravsteder er ofte lidt mindre end kistegravene og gravstenene er også mindre. Ved en del urnegravsteder er der regler, som gør, at gravstederne og gravstenene er nogenlunde ensartede. Urnegravstedet kan f.eks. være en flad sten i en fællesplæne, eller det kan være små gravsteder i et fælles anlæg.

Urnegravsteder

Kistegravene kræver lidt mere plads og er derfor også lidt større. På kistegravstederne er der plads til at vælge et mere personligt gravsted. Man kan stille større gravsten op og vælge en mere individuel beplantning og udsmykning.

Familiegravstedet

Familiegravstedet er en kistegravplads med plads til flere personer. Familier, der i generationer har boet i det samme område, råder ofte over et gravsted, som går i arv fra generation til generation. Nogle vælger også at genbruge bedste- eller oldeforældrenes gravsten ved at vende den om og bruge bagsiden til en ny indskrift. Hvis helt små

børn dør, begraves de af og til i bedste- eller oldeforældrenes grav.

Familiegravsted, Malt kirkegård

De ukendtes grav

Man kan ønske at komme i "De ukendtes grav," når man dør. "De ukendtes grav" er et afgrænset område på kirkegården, som er udlagt til begravelser for mennesker, der ikke ønsker at have deres eget gravsted med gravsten på. I de ukendtes grav begraves urnen et sted, som kun graveren ved, hvor er. De ukendtes grav er som regel en græsplæne og mange steder står der et enkelt fællesmonument, som markerer stedet.

Monument ved de ukendtes grav, Vejen kirkegård

Hvad sker der med de gamle gravsteder og gravsten?

Når år de efterladte ikke mere kan eller vil betale for et gravsted, og når fredningstiden er udløbet, nedlægges gravstedet.

Fredningstiden er den tid, som et gravsted *skal* eksistere før, man må lave en ny begravelse på stedet. Fredningstiden er mellem 15 og 30 år afhængig af, om det er et urnegravsted eller en kistegrav og afhængig af jordbundens beskaffenhed.

Lapidarium

Når et gravsted nedlægges, har de efterladte ret til at hente gravstenen og tage den med hjem og stille den op i haven.

De fleste mennesker vælger at lade stenen være. Så bliver stenen fjernet fra gravstedet af kirkegårdens personale og gravstedet kan bruges til en ny begravelse. Nogle gange bliver stenen sendt til ophugning. Men ved mange kirkegårde samler man de gamle gravsten sammen på et særligt sted på kirkegården, som kaldes et lapidarium.

Enkelte gravsten, som skønnes at have en særlig historisk værdi, bliver registreret af museerne og bevaret på kirkegården for eftertiden.

Lapidarium på Ovtrup kirkegård

Kirkegårdens vedligeholdelse

De danske kirkegårde udmærker sig i forhold til mange andre landes kirkegårde ved at være meget fine og velholdte. Der er vedtægter for kirkegården, som angiver, at gravene skal vedligeholdes og holdes rene for ukrudt. Man kan enten betale kirken for at lade graveren vedligeholde gravstedet, eller man kan vælge at gøre det selv.

Der er også vedtægter for kirkegårdene, som sikrer gravene en vis grad af ensartethed. Det kan være bestemmelser om størrelsen på stenene, højden på træer og buske, hvilke hegn eller hække, der må være omkring gravene, og hvilken type belægning, der må lægges på gravene. Vedtægterne vedtages af sognets menighedsråd og godkendes af provstiet.

Skt. Peders kirke og kirkegård, Holsted